

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. Nr. 178.

Tredie Sektion.

84de Møde.

Torsdagen den 19de Februar.

(Fortf.)

Finansministeren (fortsat): Naar den ærede Landstingsmand har sagt, at denne § 1 ikke skulde være af større Interesse for den danske Handel og Samfærdsel; end at der fra Regjeringens Side ikke kunde være Noget imod at opgive den, saa troer jeg han seiler; det er vel sandt, at denne Paragraph er af ulige mindre Betydning end § 2, men det er paa den anden Side ogsaa ganske sikkert, at der har været ikke saa faa Tilfælde, hvor Quarantainehold for gul Fieber har været til meget væsentlig Nlempe med Hensyn til Handelsomsætninger for Kjøbenhavn; det er mig navnlig bekendt, at Skibe med hele Ladninger Kaffe saaledes have været underkastede Quarantaine ved Helsingør som mistænkte for gul Fieber, og jeg troer ikke, at det kan være den ærede Landstingsmand ubekendt, at der hyppigt føres Klager derover fra Handelshuse i Kjøbenhavn i den senere Tid, og der er mig idetmindste eet Tilfælde bekendt, hvor der var rimelig Anledning til at antage, at det Ophold, som havde fundet Sted paa Grund af Quarantainen, har været til et ikke ubetydeligt Tab i en vigtig Handelsforretning. Jeg troer derfor, at Handelsstanden i Kjøbenhavn, som væsentlig er interesseret deri, og vistnok ogsaa de Handlende i Slensborg ville lægge megen Vægt paa, at denne Paragraph bibeholdes, og, da der fra Regjeringens Side er udtalt et Forbehold med Hensyn til Forholdene i Udlandet, indseer jeg virkelig ikke, at der kan være skjellig Grund til, af altfor stor Engstelse for administrative Banffeligheder dog ikke at ville bibeholde denne Paragraph. — Den ærede Landstingsmand har rettet det

Spørgsmaal til mig, om det var mig bekendt, hvilke Overenskomster der maatte være truffene i Frankrig, og om disse angik den gule Fieber; i dette Øieblik er Intet mig bekendt om saadanne Overenskomster; men jeg kan ikke troe, de have det Mindste at gøre med den gule Fieber.

Hvad dernæst blandt de øvrige Ændringsforslag navnlig angaaer det, at Quarantaine-Commissionen fordres udtrykkelig nævnt i Paragraphen ved Siden af Sundhedspolitiet, skal jeg bemærke, at efter mine Begreber om Forholdenes Ordning tillader jeg mig at troe, at, skjøndt Quarantaine-commissionen ikke absolut udgjør Sundhedspolitiet, saa hører den dog med til Sundhedspolitiet, ligesom Politimesteren ogsaa altid er Medlem af Quarantaine-commissionen (Ulrik: Ikke i Helsingør); ja Helsingør gjør den eneste Undtagelse paa Grund af ganske særlige Forhold, som det jo maa være den ærede Landstingsmand bekendt, idet nemlig den tidligere Politimester var et saa udmærket Medlem af Quarantaine-commissionen, at man ønskede at beholde ham i den, og derfor ikke fatte den nye Politimester i den forhenværendes Sted, da denne overtog en anden Embedsstilling; men noget Saadant er, saavidt mig bekendt, ikke Tilfældet noget andet Sted i Landet. Jeg haaber ogsaa, at, naar denne Lov gaaer igjennem, vil Quarantainen komme ind under det Ministerium, hvorunder det egentligt hører, nemlig under Justitsministeriet. Det var i Aaret 1848, da Choleraen saameget truede Danmark, kun administrative Bequemmelighedshensyn, som foranledigede, at man forbandt Quarantainevæsenet med Lovvæsenet, fordi man ikke vidste noget sikkrere Middel at anvende strax, end at bruge Lovvæsenet til ligesaavel at passe paa, at ikke Sygdom og smittede Mennesker skulde blive indsmuglede, som det maa passe paa, at ikke Varer skulle